

Хочеться казки. Хочеться тиші.
Галаси, сурми виснажили мозок.
Серце — серце моє ледве дише,
Ніби йому дали 100 різок.

Хочеться далі. Ну хоч в Австралію.
Виберу на мапі найсамотніший острів.
Перекину з собою віків вакханалію
І мої поезії гострі.

Червоні плями на зеленому фоні.
Чую, бути мені цікавим епіком!
...Нащо, нащо схопили ви на грамофоні
Мою безумну репліку?..

7. IV. 1917

[З книги «Піро кохає»:](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#).